

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra I STORM OG STILLE EFTER AAR 1874

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703122102976/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

lige Trav, man bliver Skatteborger, gift, Familiefader, — og Børnene bliver saa opdragere i den samme Tummerum. Punktum!

Efter disse forud skikkede Bemærkninger skal jeg gaa over til at fortælle den lille Episode fra vore Drengaar, der som sagt ikke indeholder nogen Paastand, og som ikke giver sig ud for andet, end hvad den er: en simpel Meddelelse af Fakta, saaledes som de forefaldt. Jeg skal saa meget mere vogte mig for at give mig Udseende af at ville vise Kæmper frem, som Kæmper er meget sjældne i vor Tid og slet ikke forekommer i den lille Kreds, hvortil jeg i min Fortælling sigter. At nogle iblandt den Kreds senere hen voksede op og kom ud over det almindelige Lavmaal, det er imidlertid noget, som turde pege hen paa det gode ved de „rigtige“ Dreng, og som saaledes turde blive til Bedste for denne Fortælling.

Jeg fandt forleden i min gamle Kuffert et Brev, der var svøbt uden om nogle Papirer af en senere Dato. Jeg foløede det ud, og ved Synet af de store, aabne Skriftegn, den sporadiske Mangel paa Interpunktionstegn og ved Læsningen af de stundom ikke fuldstændig horisontale Linjer maatte jeg uvilkaarlig smile.

Jeg gengiver her Brevets nøjagtige Indhold, idet jeg dog har forbeholdt mig nogle smaa Ændringer og Tilføjelser i den omtalte Interpunktion:

Kære Tordenskjold!

Du maa endelig ikke tro, at jeg var bange i Lørdags, fordi det blæste lidt. Men *Lord Nelson* havde siddet over for tysk Grammatik, og *Villemoes* kunde jeg ikke finde, og jeg selv skulde møde med nogle andre Baksgaster paa Glaciet, fordi at „Skraamule“ havde baret en Dreng, som fiskede; og det skulde hævnes. Skraamule er for Resten en rigtig væmmelig Tyran. Han har klaget til min Fader, og Fader har forbudt mig at sejle. Men jeg vilde nu sejle alligevel, og jeg vil helst sejle helt væk, og slet ikke komme tilbage, og derfor skal Du møde nede ved Kalkbrønderiet i Eftermiddag, saa kommer de andre med, og hvis Du endnu har nogle af dine Karakterpenge tilbage, saa tag dem med, og glem ikke at sørge for Tobak, og køb ogsaa en Flaske Øl; jeg skal nok tage Rugtvebakker fra Spisekammeret, og hvis vi ogsaa skulde komme tilbage, saa skal de nok faa Lov til at lade mig komme til Søs.

Din altid hengivne Ven

Niels Junb.

E. S. Glem ikke Karakterpengene. Vi skal ordentlig more os.

Din Ven til Døden.